

„Yra kalba, kur žodis pasitinka ir palydi“

(Justinas Marcinkevičius)

Toks užrašas klasės lentoje vasario 22 d. pasitiko Šiluvos vidurinės mokyklos mokinius, susirinkusius į didelę gimtosios kalbos šventę. Mes kaip ir visi šalies gimtosios kalbos mylėtojai 11 valandą rašėme nacionalinį diktantą. Mūsų mokykloje tokių buvo 30.

☐ ☐ ☐ ☐ Renginio koordinatorė mokytoja O. Sinkevičienė priminė gražią kiekvieno lietuvių pareigą – globoti, turtinti ir gerbti gimtąją kalbą. Ji seniausia Europoje, o mums skambiausia ir mylimiausia, nes ją mums dovanojo mama.

Ir dėmesio – jau 11 valanda, prasideda... Klausėmės išraiškingo diktorius Marijaus Žiedo skaitomo teksto susipažinimui. Viskas gražu, įdomu, nuotaikinga. Netgi linksma: „ilgųjų balsių terorizmas, įvardžiuotinių būdvardžių spąstai, kablelių liūtis...“ Tikrai linksma ta rašytoja Giedra Radvilavičiūtė, sukūrusi „Skrydžio“ tekstą.

Pradedame rašyti. Linksmumas išgaravo – iš tikrųjų vieni spąstai ir liūtytės. Ne vieną prakaitas išpylė, o dažnas ir rankas pradėjo purtyti – pavargo. Kur tas diktorius taip skuba? Galėtų lėčiau, kaip mūsų mokytojos... palaukti, sustoti. Deja, deja – diktantas NACIONALINIS!

Pagaliau šiaip taip baigėme. Sukluse, išraudę, bet keista – linksmi. Kad spėjome, kad galime. Ir kitąmet rašysim, būtinai!

Mokytoja surinkusi darbus priminė, kad Vilniaus knygų mugėje tądien skaitomas Donelaitis. O kuo mes prastesni? Milda Kuvikaitė deklamavo, o mes pritarėme, kaip ir kiek kiekvienas

mokėjom.

Gera būti lietuviu! Tikrai saugo mus ir lydi gimtoji kalba.

Andrius Šilva 10 klasė

{gallery}fwddiktantas{/gallery}